

La colțul cerșetorului

Bragagiu

Lumea puse-n colț o viață
Care-i foarte vinovată
Că în orice dimineață
În trăire e aflată.

Numai cerul îi mai spune
Că „a fi” nu e o vină
Și să creadă în minune
Din Lumină ce-o să vină.

O speranță-i dă aprinsă
Că aici de o să steie
Cineva în palma-ntinsă
Îi va înmâna o cheie.

Ce-a deschide viitorul
Fiindcă a pierdut trecutul
Ca să își pornească zborul
Unde-ncepe începutul.

Va purcede-n altă lume
Alt destin ca să petreacă
Cu-alte haine, cu alt nume
Neștiind soarta săracă.

În onoare și iubire,
În putere și avere
Să tot dea din fericire
Orișicărui care cere.
Victor Bragagiu